

4.2.2014

B7-0156/2014

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

nõukogu ja komisjoni avalduste alusel

vastavalt kodukorra artikli 110 lõikele 2

ELi ja Venemaa tippkohtumine
(2014/2533(RSP))

Ria Oomen-Ruijten, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Elmar Brok, Mairead McGuinness, Cristian Dan Preda, Roberta Angelilli, Arnaud Danjean, Pawel Zalewski, Michael Gahler, Francisco José Millán Mon, Vytautas Landsbergis, Bernd Posselt, Alf Svensson, Monica Luisa Macovei, Marietta Giannakou, Anna Ibrisagic, Eduard Kukan, Laima Liucija Andrikienė, Davor Ivo Stier, Tunne Kelam, Tokia Saïfi, György Schöpflin, Andrzej Grzyb, Krzysztof Lisek, Nadezhda Neynsky, Daniel Caspary, Elena Băsescu, Petri Sarvamaa, Andrej Plenković, Salvador Sedó i Alabart, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė
fraktsiooni PPE nimel

**Euroopa Parlamendi resolutsioon ELi ja Venemaa tippkohtumise kohta
(2014/2533(RSP))**

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse oma varasemaid resolutsioone Venemaa kohta,
 - võttes arvesse Euroopa ühenduste ja nende liikmesriikide ning Venemaa Föderatsiooni kehtivat partnerlus- ja koostöölepingut ning 2008. aastal alustatud läbirääkimisi ELi ja Venemaa uue lepingu sõlmimiseks ning 2010. aastal algatatud moderniseerimispartnerlust,
 - võttes arvesse 31. mail 2003. aastal Peterburis toimunud ELi ja Venemaa 11. tippkohtumise järel tehtud ühisavalduses püstitatud ELi ja Venemaa ühist eesmärki luua ühine majandusruum, ühine vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala, ühine välisjulgeolekualase koostöö ruum ning ühine teadus- ja haridusruum, mis hõlmab ka kultuuriküsimusi (nn neli ühist ruumi),
 - võttes arvesse ELi ja Venemaa tippkohtumist 3.–4. juunil 2013,
 - võttes arvesse 28. novembri 2013. aasta ELi ja Venemaa inimõigustealaseid konsultatsioone,
 - võttes arvesse 28.–29. novembril 2013 toimunud idapartnerluse tippkohtumist,
 - võttes arvesse president Barroso avaldust 28. jaanuari 2014. aasta ELi ja Venemaa tippkohtumise järel,
 - võttes arvesse Euroopa Ülemkogu eesistuja märkusi 28. jaanuari 2014. aasta ELi ja Venemaa tippkohtumise järel,
 - võttes arvesse ELi ja Venemaa 28. jaanuari 2014. aasta ühisavaldust terrorismivastase võitluse kohta,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 110 lõiget 2,
- A. arvestades, et EL teeb jätkuvalt pingutusi Venemaaga suhete tihendamiseks ja arendamiseks ning järgib moderniseerimispartnerluses sätestatud põhimõtteid, mille aluseks on ühised huvid ning universaalsete väärtuste ja demokraatia põhimõtete range järgimine, põhiliste inimõiguste austamine ning õigusriiklus;
- B. arvestades, et endiselt tuntakse muret seoses põhi- ja inimõiguste, demokraatlike väärtuste ning õigusriikluse austamise ja kaitsmisega Venemaa poolt;
- C. arvestades, et ühistes naaberriikides valitsevad heanaaberlikud suhted, rahu ja stabiilsus on nii Venemaa kui ka ELi huvides;

- D. arvestades, et idapartnerluse riikidel on Helsingi kokkulepete kohaselt täielik suveräänne õigus ja vabadus ehitada võrdsete partneritena üles suhted enda valitud partneritega;
- E. arvestades, et hiljutised sündmused tõendavad, et piiri ehitamise protsess Abhaasias ja Tshinvali piirkonnas / Lõuna-Osseetias on kiiresti laienenud ja muutunud äärmiselt agressiivseks; arvestades, et alates 17. septembrist 2013 on Venemaa okupatsiooniväed taasalustanud okstraataedade paigaldamist okupeeritud alade piiridele Tshinvali piirkonnas ning eriti Ditsi külas, Gori rajoonis;
- F. arvestades, et okupeeritud territooriumi on mitmes kohas laiendatud mitmesaja meetri võrra Gruusia territooriumi arvelt;
1. märgib, et ELi ja Venemaa 28. jaanuari 2014. aasta tippkohtumine oli võimalus mõtiskleda ELi ja Venemaa strateegiliste partnerlussuhete olemuse ja suuna üle ning arutada hiljutiste arengute valguses ühiseid huvisid ja erinevusi, sh vastavaid piirkondlikke majandusintegratsioonilaseid algatusi, ühisnaabrust, kaubandusküsimusi ja kohustusi WTO ees, samuti muid rahvusvahelisi kohustusi, sh õigusriikluse, inimõiguste ja põhivabaduste valdkonnas, ning peamisi välispoliitilisi väljakutseid, nagu Süüria ja Iraan;
 2. on veendunud, et Venemaa jääb strateegilise koostöö arendamisel üheks Euroopa Liidu kõige tähtsamaks partneriks, kuid et selle koostöö edukuse huvides tuleb erinevusi arutada ja selgitada;
 3. avaldab kahetsust edusammude puudumise üle läbirääkimistel uue, praegust partnerlus- ja koostöölepingut asendava lepingu üle; tuletab ELile meelde ELi ja Venemaa vahelise uue lepingu sõlmimiseks peetavaid läbirääkimisi käsitlevaid Euroopa Parlamendi soovitusi nõukogule, komisjonile ja Euroopa välisteenistusele; nõuab tungivaltp, et Venemaa hakkaks pidama sisulisi kaubandusläbirääkimisi uue lepingu kaubanduspeatüki üle;
 4. tervitab 28. jaanuaril 2014. aastal vastu võetud ELi ja Venemaa ühisavaldust terrorismivastase võitluse kohta, milles EL ja Venemaa leppisid kokku kaaluda võimalusi veelgi tugevdada koostööd, et reageerida terroristide toimepandavatele kuritegudele ja organiseeritud kuritegevusele, laiendada koostööd terrorismivastaste parimate tavade vahetamisel ja terrorismivastase võitluse spetsialistide koolitamisel ning hoogustada oma koostööd ÜRO raames ja muudes mitmepoolsetes foorumites;
 5. rõhutab, kui oluline on moderniseerimispartnerlus, mis kujutab endast ühist tegevuskava, et aidata majandus- ja institutsioonilisi reforme edasi viia;
 6. kutsub Venemaad üles täitma kõiki oma WTOsse astumisest tulenevaid kohustusi ja täielikult täitma oma kohustused WTO ees; nõuab, et õigeaegselt kaotataks kaubandustõkked, nagu mootorsõidukite ringlussevõttasud, ning järelejäanud tõkked kahepoolse kaubavahetuse ja investeeringute teel;
 7. kutsub Venemaad üles mitte kehtestama impordikeelde ELi liikmesriikidest pärit toodetele; rõhutab, et sellised impordikeelud kahjustavad mitte üksnes kahepoolseid

suhteid eraldi liikmesriikide ja Venemaa vahel, vaid ka ELi ja Venemaa vahelisi suhteid;

8. tervitab ELi–Venemaa ühise ruumi eduaruandeid, milles tuuakse lühidalt välja edusammud või taandareng ELi–Venemaa ühise ruumi ja 2005. aastal vastu võetud tegevuskavade elluviimisel; toetab eriti koostööd teadus- ja arendustegevuse valdkonnas ning rõhutab, et neli ühist ruumi tuginevad vastastikkuse põhimõttele;
9. rõhutab energiajulgeoleku olulisust ning toonitab, et loodusvarade tarnet ei tohiks kasutada poliitilise vahendina; rõhutab energeetika-alase koostöö tähtsust mõlema poole jaoks, kuna see loob võimaluse edasiseks kaubandus- ja majanduskoostööks avatud ja läbipaistval turul, samas täielikult mõistes, et EL peab mitmekesistama oma tarnekanaleid ja energiatarnijaid; rõhutab, et sellise koostöö aluseks peaksid olema vastastikuse sõltuvuse ja läbipaistvuse põhimõtted, samuti võrdne juurdepääs turgudele, infrastruktuurile ja investeringutele; nõuab, et ELi ja Venemaa energiaalane koostöö põhineks kindlalt siseturu põhimõtetel, sh kolmandal energiapaketil, eelkõige seoses kolmandate osapoolte juurdepääsuga, ning energiaharta lepingul; on veendunud, et energiaharta lepingu põhimõtete täielik heakskiit Venemaa poolt tooks mõlemapoolset kasu kahepoolsetele energiaalastele suhetele; nõuab ELi ja Venemaa vahel tihedat koostööd toorainete ja haruldaste muldmetallide tarne, eelkõige otsustava tähtsusega toorainete ja muldmetallide tarne valdkonnas, ning nõuab rahvusvaheliste eeskirjade, eriti WTO eeskirjade järgimist;
10. kutsub Venemaad üles rakendama demokraatia aluspõhimõtteid, õigusriiklust ja inimõigusi, ning tervitab hiljutisi amnestia andmisi; rõhutab kogunemis-, sõna- ja ühinemisvabaduse olulisust; väljendab muret kohtusüsteemi sõltumatuse ning kodanikuühiskonna, inimõiguste kaitsjate ja opositsioonijuhtide olukorra pärast;
11. võtab teadmiseks käimasolevad läbirääkimised uuendatud viisalihtsustuslepingu üle, millega laiendatakse viisalihtsustuse soodustatud isikute ringi muu hulgas kodanikuühiskonna organisatsioonide esindajatele ja laiemale pereliikmete ringile; märgib, et käimas on lühiajaliste reiside puhul viisanõude kaotamiseks võetavate ühismeetmete rakendamine;
12. rõhutab, et korrapärase poliitilise dialoogi kohtumised terves reas välispoliitilistes küsimustes moodustavad ELi ja Venemaa suhete olulise osa; nendib, et Venemaa kui ÜRO Julgeolekunõukogu alaline liige peab täitma oma kohustusi rahvusvaheliste kriiside korral; kutsub Venemaad üles võtma väga konstruktiivset hoiakut Süüria-teemalisel Genfi II konverentsil, mille eesmärk on saavutada konfliktile poliitiline lahendus;
13. on veendunud, et ELi väärtustel ja standarditel põhinevad edasised poliitilised ja majandusreformid idapartnerluse riikides, sh Ukrainas, on lõppkokkuvõttes Venemaa enda huvides, sest seeläbi laieneks stabiilsuse, jõukuse ja koostöö ala Venemaa piiride ääres; tuletab meelde ELi kehtivat kutset Venemaale anda sellesse protsessi oma panus konstruktiivse koostöö kaudu idapartnerluse riikidega; ei ole nõus Venemaa kavatsusega pidada idapartnerluse riike jätkuvalt oma mõjupiirkonnaks; on veendunud, et Ukraina tuleviku üle on õigus otsustada ainult Ukraina kodanikel endil;

14. kutsub Venemaad üles hoiduma Ukrainale surve avaldamisest, kuna survet avaldati enne Vilniuses toimunud Euroopa partnerluse tippkohtumist, millel ELi–Ukraina assotsieerimisleping pidi allakirjutatama;
15. mõistab teravalt hukka piiri ehitamise protsessi Abhaasias ja Tshinvali piirkonnas / Lõuna-Osseetias, mis on toonud kaasa okupeeritud territooriumi laiendamise Gruusia arvelt;
16. mõistab teravalt hukka Sotši ümber rajatud julgeolekutsooni laiendamise okupeeritud Abhaasia territooriumile, eraldades selle nii kaheks osaks;
17. kutsub Venemaad üles võtma tagasi otsust tunnustada Gruusias asuvate Abhaasia ja Tshinvali piirkonna / Lõuna-Osseetia eraldumist, lõpetama nende Gruusia territooriumide okupatsiooni ning austama täielikult Gruusia suveräänsust ja territoriaalset terviklikkust ning selle rahvusvaheliselt tunnustatud piiride puutumatumust rahvusvahelise õiguse, ÜRO põhikirja, Euroopa Julgeoleku- ja Koostöökonverentsi Helsingi kohtumise lõppakti ning ÜRO Julgeolekunõukogu asjaomaste resolutsioonide kohaselt; kutsub Gruusiat ja Venemaad üles alustama mitmetel teemadel ilma eeltingimusteta otsekõnelusi, vajaduse korral koos mõlemale poolele sobiva kolmandast osapooltest vahendajaga, mis peaks täiendama, kuid mitte asendama olemasolevat Genfi protsessi;
18. kutsub Venemaa Föderatsiooni üles täitma neid kohustusi, mis Venemaa võttis 1996. aastal Euroopa Nõukogus ja mis kajastusid Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsiooni (OSCE) tippkohtumistel vastu võetud otsustes (1999. aastal Istanbulis ja 2002. aastal Portos) Vene vägede ja relvastuse väljaviimise kohta Moldovast; väljendab muret edusammude puudumise pärast selles valdkonnas; toonitab asjaolu, et kõik 5+2 kõneluste osalised on kohustunud lahendama konflikti, võttes aluseks Moldova Vabariigi territoriaalse terviklikkuse; nõuab seetõttu tsiviilrahuvalvemissiooni loomist Moldova Vabariigi Transnistria piirkonnas;
19. kutsub kõrget esindajat üles pöörama suuremat tähelepanu 5+2 formaadis toimuvatele läbirääkimistele ning tõhustama oma dialoogi Venemaa esindajatega selles küsimuses, et saavutada Transnistria konfliktile terviklik ja rahumeelne lahendus;
20. pöördub Venemaa ametivõimude poole üleskutsega teha koostööd Venemaa arhiivide avamisel, et võimaldada teadlastele juurdepääsu ja kustutada selliste dokumentide salastatus, mis võivad heita valgust Nõukogude julgeolekuteenistuste poolt II maailmasõja lõpus vangistatud arvukate isikute saatusele, kaasa avatud 70 aastat tagasi tuhandeid Ungari juute genotsiidist päästnud Raoul Wallenbergi saatusele;
21. tunnustab tööd, mida tehakse ELi–Venemaa parlamentaarses koostöökomisjonis, mis on kahe parlamentaarse institutsiooni vahelise koostöö arendamise ja nendevahelise jätkuva dialoogi platvorm;
22. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ja komisjoni asepresidendile, nõukogule, komisjonile, liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele, idapartnerluse riikide valitsustele ja parlamentidele, Venemaa Föderatsiooni presidendile, valitsusele ja

parlamendile, Euroopa Nõukogule ning Euroopa Julgeoleku- ja Koostööorganisatsioonile.